

netilladelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at Udlændingestyrelsen kan foretage de nødvendige ændringer af anvendelsen af den eksisterende bebyggelse og opføre ny bebyggelse uden at der kræves landzonetilladelse eller tilvejebringelse af lokalplan. Den gældende lokalplan, der regulerer en del af området ophæves. Fritagelsen for at overholde planlovens bestemmelser om landzonetilladelse og lokalplaner skal kun gælde, så længe ejendommen anvendes som asylcenter.

Hvis området på et tidspunkt skal anvendes til andre formål end de, der er angivet i den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 1, vil planlovens bestemmelser finde anvendelse på ny.

Byggelovens almindelige bestemmelser om bebyggelsesprocent, bebyggelsens højde og afstandsforhold, vil fortsat være gældende. Disse bestemmelser regulerer mulighederne for opførelse af ny bebyggelse på ejendommen og under hensyn hertil og til de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser om anvendelsen af ejendommen, bebyggelsens placering og antallet af indkvarterede asylansøgere skønnes der ikke at være behov for en mere detaljeret regulering.

Det gælder dog ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i stk. 1 angivne formål, at Bygningsreglementet af 1995 ikke finder anvendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 3, 2. pkt. Således vil f.eks. flygtningelandsbyer, der overflyttes til Center Sandholm, og som er opført i henhold til Bygningsreglementet af 1982, kunne genopføres i overensstemmelse med de regler, der gjaldt på tidspunktet for bygningernes oprindelige opførelse. Bestemmelsen skal sikre muligheden for en hurtig etablering af de pågældende bygningsfaciliteter. Det forudsættes i den forbindelse, at der opnås dispensation fra cirkulære nr. 5020 af 30. november 1998 om forbud efter varmesynsloven mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder.

Med den foreslåede bestemmelse i § 42 e sikres således en permanent anvendelse af Center Sandholm og en meget hurtig gennemførelse af de bygningsmæssige foranstaltninger, som vil være nødvendige til gennemførelse af lovforslagets øvrige bestemmelser.

Til nr. 9

Det foreslås, at der gives Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager, der skal behandles af Flygtningenævnet, skal

undergives særlig hurtig behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i § 56, stk. 6.

Flygtningenævnet har i dag en hasteprocedure, som bl.a. anvendes over for uledsagede mindreårige asylansøgere, kriminelle asylansøgere og asylansøgere, der forstyrrer ro og orden på et asylcenter. Hasteproceduren indebærer, at sagerne i hele sagsbehandlingsforløbet behandles forlods. Sagerne sættes i hasteprocedure på grundlag af en anmodning fra Udlændingestyrelsen, eller hvis det i øvrigt fremgår af sagen, at der er tale om en asylansøger, hvis ansøgning bør behandles særlig hurtigt.

Det er hensigten med forslaget, at Flygtningenævnets formand gives kompetence til at beslutte, at hasteprocedure kan anvendes i en sag eller en gruppe af sager. Det forudsættes i den forbindelse, at der i Udlændingestyrelsens regi etableres et mødeforum med deltagelse af Flygtningenævnet, Rigspolitechefen og Indenrigsministeriet med henblik på at drøfte spørgsmål om iværksættelse af hastebehandling af en gruppe af sager i alle sagsbehandlingsled. Det vil således være muligt for udlændingemyndighederne at koordinere en samlet indsats vedrørende hastebehandling af asylansøgninger fra personer af visse nationaliteter, således som der f.eks. var behov for i forbindelse med indsatsen i 2000 vedrørende nyindrejste asylansøgere fra SNG-landene, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Det forudsættes endvidere, at Flygtningenævnets formand kan beslutte, at en sag eller en gruppe af sager skal undergives en særlig hurtig sagsbehandling, uden at der har fundet en forudgående drøftelse sted i det ovennævnte mødeforum. Der gives dermed formanden mulighed for – efter en konkret vurdering af behovet herfor – at iværksætte hastebehandling af en sag eller en gruppe af sager.

Forslaget indebærer, at Flygtningenævnets formand kan bemyndige nævnets sekretariat til at foretage visiteringen af de enkelte sager efter den foreslåede bestemmelse, i det omfang formanden finder det retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det bemærkes i den forbindelse, at visiteringen i forbindelse med en beslutning fra formanden om hastebehandling af sager vedrørende asylansøgere af en bestemt nationalitet alene vil bestå i at konstatere, om en sag vedrører en asylansøger af den pågældende nationalitet. En bemyndigelse af nævnets sekretariat til at foretage visiteringen af sådanne sager må efter Indenrigsministeriets opfattelse antages at være retssikkerhedsmæssig forsvarlig.

Formanden vil kunne omgøre en beslutning, der er truffet af nævnets sekretariat, om visitering af en konkret sag.